

Súd: Okresný súd Prešov  
Spisová značka: 25C/73/2010  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110208436  
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak  
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8110208436.5

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: I. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. X, G., právne zastúpeného JUDr. Pavlom Michalíkom, advokátom, so sídlom Jarkova 2, Prešov, proti žalovanému: I.. G. O., sudcovi M. D. G., so sídlom Š. XXX, G., o ochranu osobnosti, takto

### **r o z h o d o l :**

Konanie v časti o zaplatenie sumy 1400000 € zastavuje.

Žalobu **z a m i e t a .**

Žalobca **n e m á** právo na náhradu trov konania.

### **o d ô v o d n e n i e :**

Žalobou došlou súdu dňa 16.11.2009 v zmysle jej zmien sa žalobca domáhal na žalovanom ako sudcovi Okresného súdu Poprad konečným návrhom zaplatenia sumy 100.000 € ako nemajetkovej ujmy a ospravedlnenia nasledujúceho znenia: Odporca je povinný sa ospravedlniť navrhovateľovi za porušenie procesných práv navrhovateľa v trestnom konaní vedenom odporcom ako sudcom pred Okresným súdom v Poprade pod sp. zn. 6T/32/2008 tak, že v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zašle navrhovateľovi list s nasledujúcim ospravedlnením:

„Ja dole podpísaný I.. G. O. ako sudca M. D. G. sa Vám - I. X. týmto ospravedlňujem za porušenie Vašich procesných práv v trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom v Poprade pod sp. zn. 6T/32/2008.“

Vzhľadom na to, že žalobca na pojednávaní znížil nárok na nemajetkovú ujmu zo sumy 1500000 € na sumu 100000 €, súd postupom podľa § 96 O.s.p. konanie v časti o zaplatenie sumy 1400000 € zastavil.

Žalobca vo svojej žalobe vychádzal z toho skutkového stavu, že v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Poprad sp. zn. 6T/32/2008 konal voči nemu žalovaný ako zákonný sudca zaujato a porušoval jeho procesné práva.

Žalovaný sa k predmetu konania vyjadril prvýkrát písomným podaním zo dňa 12.7.2011.

V tomto vyjadrení uviedol, že so žalobou nesúhlasí tak po materiálnej stránke ako aj zo skutkových dôvodov. V tomto podaní ďalej odmietol akékoľvek porušenie procesných práv žalobcu s tým, že o všetkých jeho procesných návrhoch bolo v trestnom konaní rozhodnuté. Ďalej uviedol, že tvrdenia žalobcu sú vyvrátené aj rozhodnutiami odvolacieho ako aj dovolacieho súdu, ktoré žiadne porušenie procesných práv obvineného v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 6T/32/2008 nekonštatovali.

Vyššie zistený skutkový stav súd právne posudzoval nasledujúco:

Podľa § 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov - tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 2

písm. a) zákona o zodpovednosti štátu - Na účely tohto zákona výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb a

písm. b) - Na účely tohto zákona orgán verejnej moci je

1. štátny orgán,

2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o zodpovednosti štátu - Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona o zodpovednosti štátu - Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o zodpovednosti štátu - Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona o zodpovednosti štátu - V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 3 ods. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch - Rozsudok sa vyhlasuje v mene Slovenskej republiky a vždy verejne. Predpisy o konaní pred súdmi ustanovia spôsob verejného vyhlásenia rozsudkov.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príslužníkoch - Vymenovaním za sudcu vzniká a zánikom funkcie sudcu zaniká osobitný vzťah sudcu k štátu, z ktorého vyplývajú práva a povinnosti sudcu a štátu upravené týmto zákonom. Za štát v týchto vzťahoch koná ústredný orgán štátnej správy súdov, ktorého pôsobnosť upravuje osobitný predpis.

Podľa článku 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky - Rozsudky sa vyhlasujú v mene Slovenskej republiky a vždy verejne.

Na základe vyššie citovaných právnych predpisov dospel súd k nasledujúcemu právnomu záveru:

Žaloba žalobcu musela byť v celom rozsahu zamietnutá z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného. Je totiž zrejmé, že sudca v rámci trestného konania nekoná a rozsudok nevynáša vo vlastnom mene, ale v mene Slovenskej republiky. Zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup je upravená zákonom o zodpovednosti štátu, pričom podľa skutkových tvrdení žalobcu v danom prípade malo ísť zo strany žalovaného o nesprávny úradný postup.

Zákon č. 514/2003 Z.z. má síce pomenovanie, podľa ktorého ide o zákon týkajúci sa zodpovednosti za škodu, avšak škoda je tu už chápaná v širšom ponímaní, nie len ako škoda samotná, teda majetková ujma, ale ako nemajetková ujma, ktorá sa hradí pri zásahu do osobnostných práv.

Je teda zrejmé, že aj v prípade ak rozhodnutím alebo postupom súdu (a v jeho mene rozhodujúcim sudcom) malo dôjsť do zásahu do osobnostných práv žalobcu, tak pasívne vecne legitímovaným

subjektom zodpovednosti za tento neoprávnený zásah je Slovenská republika, za ktorú by konalo ministerstvo spravodlivosti.

Súd poukazuje aj na závery obsiahnuté v právnickej literatúre, a to konkrétne v publikácii Ochrana osobnosti podľa občianskeho práva, štvrté podstatne prepracované a doplnené vydanie od autorov Karla Knapa a spol., kde na strane 170 sa uvádza:

„V súdnej praxi vznikla v súvislosti s pasívnou legitimáciou sporná otázka, kto konkrétne prichádza do úvahy ako subjekt zodpovedný za zásah do osobnostných práv tam, kde k zásahu údajne došlo niektorými časťami odôvodnenia rozhodnutia súdu, ktorý vo veci rozhodoval v I. stupni. Inými slovami spornou sa stala otázka, kto je pasívne legitimovaný pri žalobe na ochranu osobnosti, ktorá bola podaná proti krajskému súdu, ktorý vo veci rozhodoval ako súd I. stupňa. Vrchný súd v Prahe došiel k záveru, že ak došlo k zásahu, ako je tomu v tomto prípade pri výkone súdnej moci, teda pri výkone verejnej moci, podľa zákona č. 82/1998 Zb. je treba postupovať obdobne (analogicky), ako je tomu pri zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú podľa citovaného zákona. To znamená, že i pri vzniku nemajetkovej ujmy v zmysle § 13 ods. 2,3 Občianskeho zákonníka, je pasívne legitimovaný štát zastúpený Ministerstvom spravodlivosti Českej republiky.“

Treba uviesť, že uvedená publikácia bola vydaná v roku 2004, teda v čase keď český zákon o zodpovednosti štátu možnosť nemajetkovej ujmy ešte priamo neupravoval, k čomu došlo až novelou č. 160/2006 Sb., ktorá do zákona zaviedla možnosť náhrady nemajetkovej ujmy, tak ako je to upravené v slovenskom zákone o zodpovednosti štátu.

Ako je teda zrejmé, aj uvedené potvrdzuje, že v prípade podanej žaloby o náhradu nemajetkovej ujmy (a to aj keby výslovná úprava tejto nemajetkovej ujmy v zákone o zodpovednosti nebola), pasívne legitimovaným na strane žalovaného je štát.

Súd v rámci právnej argumentácie ešte poukazuje na konštantné závery súdnej praxe, uvedené napríklad v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30 Cdo/2203/2005, podľa ktorého: „V právomoci súdov v občianskom súdnom konaní nie je mimoprocesne preskúmať správnosť postupu súdu v inom konaní (teda nie len v konaní trestnom ale napríklad i v občianskoprávnom). Neexistuje žiadne zákonné ustanovenie, ktoré by oprávňovalo súd, aby v občianskom súdnom konaní (v konaní o ochranu osobnosti) zasahoval do iného občianskeho súdneho konania tým, že by napríklad aproboval postup súdu v takomto konaní.“

Súd teda uzatvára, že preto aby žalobca bol v tomto konaní úspešný, bolo nevyhnutné, jednak aby žaloval správny subjekt, teda Slovenskú republiku, za ktorú by konalo ministerstvo spravodlivosti a ďalej bolo nevyhnutné splniť predpoklady ustanovené zákonom 514/2003 Z.z. To znamená, že nezákonnosť rozhodnutia alebo postupu Okresného súdu Poprad v trestnej veci žalobcu by musela byť konštatovaná na to oprávneným orgánom.

Na základe uvedeného je zrejmé, že žalobca nemohol pri označení žalovaného, tak ako to urobil uspieť, a preto každé ďalšie dokazovanie by bolo nadbytočné. Z tohto dôvodu súd dokazovanie obsahom trestného spisu, výsluchom svedkov a podobne ako nadbytočné zamietol.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania, o tomto nároku vo vzťahu k úspešnému žalovanému súd nerozhodoval (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a neúspešný žalobca právo na náhradu trov konania nemá.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v 2 vyhotoveniach na Okresný súd Prešov, pričom odvolanie musí mať náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1 a 2 O. s. p..

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.